

Rosa Constance Spry © Marjan Sorgdrager

Rozen stekken

In zaaien ben ik niet zo'n held. Ik heb geen kas, waardoor er altijd wel een reden is dat de zaailingen niet tot gezonde en flinke planten opgroeien (Dat kiemen gaat meestal nog wel.) Maar daarom stek ik graag. Dat geeft, in mijn geval, veel beter resultaat.

Er zijn meerdere tijdvakken waarin je kunt stekken en er zijn meerdere manieren om dit te doen.

Zo kan je bladstekken maken; hierbij gebruik je een gedeelte van een blad. Je kunt vaste planten stekken tot de langste dag, al doe ik dat het liefst een week of 6 eerder. Je kunt winterstekken nemen, als de struiken zonder blad zijn.

Rozen worden vaak geënt, maar je kunt ze prima stekken, vooral in deze tijd. Van Tuinbaas Geoff Hamilton (GW) leerde ik de onderstaande manier, dit gaat vooral op voor klimrozen, maar wat let je om het bij iedere mooie roos te proberen.

Met die fijne regenbuien van de afgelopen maanden hebben de klimrozen veelal mooi hoog opschietende scheuten gemaakt. Zoek zo'n scheut en controleer de stevigheid van de scheut. Bovenaan de scheut breek je hem zo af, aan de basis is hij niet meer te buigen. Voel met je vingers en zoek het punt waarop zacht en hard elkaar ontmoeten. Hieruit knip je de stek. Neem 15 cm onder dit punt en 15 cm boven dit punt. En gooi de rest van de zachte scheut weg. Die doet het best dienst op de composthoop.

Verzamel zo in een emmertje water een aantal scheuten. Knip de bovenkant schuin af en de onderkant recht. (Dit doe je enkel om niet in de war te raken.) Graaf nu een geul in de (moes)tuin, of vul potten met goede tuinaarde. Neem de stek en knip deze vlak onder een bladoog af. (Uitleg: als je het blad eraf heb gehaald, zie je een littekentje met een heel klein oogje, dit is een bladoog.) Trek het meeste blad van de stek. Wel voorzichtig, zorg dat de stek zelf niet beschadigt. Houd de bovenste 2 blaadjes over en zet de stek 20 cm in de aarde. Vul de geul en druk stevig aan met je handen, of vul de pot op en druk de aarde aan. Geef flink water en wacht af. Eigenlijk is de plek waar je de stekken nu neerzet net zo belangrijk als de plek die je voor je zaailingen in het voorjaar kiest. Met andere woorden, het punt waarop het zo vaak fout gaat. Een plek uit de volle zon, maar niet in diepe schaduw waar het in de winter niet te hard gaat vriezen is ideaal. En de watergift is ook belangrijk. Niet teveel en niet te weinig.

Rosa Händel © Marjan Sorgdrager

In de tuin is alles in een langzamer tempo gekomen, zaden en fruit rijpen, de aarde is nog warm, planten zullen doorwortelen en ook je stekken zullen heel langzaam gaan wortelen. Volgend voorjaar gaan ze voorzichtig groeien en pas

in het najaar mogen ze een permanente plek krijgen in de tuin. Je begrijpt, geduld moet je wel hebben, dit is een ultieme vorm van 'slow tuineren'. Lang niet alle stekken zullen wortelen, maar als er uit 5 stekken 1 klimroos groeit krijg ik altijd een zeer voldaan gevoel. Het is mij al meerdere malen gelukt en met de stekken die ik nu neem heb ik het beste resultaat. Succes.

Marjan Sorgdrager

Marjan Sorgdrager houdt van tuinieren en heeft jarenlang gepubliceerd in kranten en bladen en over haar Tuinerij-perikelen verteld tijdens lezingen en op radio en TV. Inmiddels met verlof blijft de liefde voor alles wat de tuin betreft natuurlijk en deelt ze haar tuinlief en -leed nog steeds graag.

Misschien kan dat zelfs wel samen, daarom zijn mailtjes met jullie eigen tuinperikelen erg welkom. Adres: marjansp@hotmail.com.